

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, NESZMÉLYI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2020. 11. 01. - XXX. ÉVF.4. SZ.

Egy Szent a Mindenszentekből

Rengetegen mentek el már október 1-jén Assisibe, hogy tiszteletüket tegyék a Szent Ferenc ruhái levetéséről nevezett Szűz Mária-templomban az Egyház új szentje előtt. A járványügyi rendelkezéseket betartva, türelmesen várakoznak a zárandokok a templom előtt, ahol Domenico Sorrentino, az Assisi–Nocera Umbra–Gualdo Tadino-i Egyházmegye püspöke szentmise keretében nyitotta meg a koporsót. A boldoggá avatás szövivője úgy nyilatkozott, hogy az exhumáláskor egyben volt a test, de „nem volt romlatlan”.

Carlo arcát 14 évvel a halála után hűen rekonstruálták: egy kedves, szeretettel teli, gyengédséget sugárzó arc látható – akár csak a róla készült fotókon. Édesanyja, Antonia elmesélte fiáról, hogy kezdettől fogva szerette a templomot, a szentmisét, de nem nyugodott meg ebben, hanem közben folyamatosan formálta magát, igyekezett megszabadulni rossz tulajdonságaitól, erősödött a hitben. Az a cél lebegett mindig előtte, hogy Krisztust állítsa élete középpontjába – vallja Antonia.

Carlo vidám fiú volt, rengeteg barátal, mindennap járt szentmisére, imádkozta a rózsafüzért, szentségimádáson vett rész. Hétéves korában lett elsőáldozó. Ennek is megvan a maga története: édesanyja hároméves kisfián keresztül közeledett a hithez, aki mindig be akart menni a templomba, és virágot vitt a Szűzanyának. Az asszony elkezdett teológiát tanulni, és egy idős milánói pap megkérte, tartsa ő a felkészítést az elsőáldozásra. Azt kérte, hadd vigye magával az akkor hatéves fiát. A pap végül úgy látta, Carlónak olyan érett hite van, hogy külön engedéllyel neki is kiszolgáltatta a szentséget.

Meglehetősen jómódú családba született, de

egész életében egyszerűen, alázatosan élt, tiszteletben tartva mindenkit. Állhatatosan képviselte a hitét barátai előtt: „Nem én, hanem Isten” – mondogatta gyakran. Az internet volt a másik nagy kedvtelése, példaképe ebben Steve Jobs volt, akitől sokszor idézte: „Az idő véges, ne pazaroljátok el azzal, hogy valaki másnak az életét élitek.”

Hirtelen betegedett meg 2006 október elején, néhány nap múlva, 12-én meghalt. Orvosai is csodálattal álltak előtte, milyen nagy bátorsággal viselte a betegséget. Korábban már mondta: „Fiatalon halok meg.”

Halála előtt Carlo vigasztalta édesanyját: „Ne aggódj, sok jelet adok majd neked.” Antonia Salzano Acutis nem sokkal később álmodott a fiáról, aki álmában azt mondta neki, újra édesanya lesz. 2010-ben, négy évvel később ikrei születtek. Ők is mindennap járnak szentmisére, imádkozzák a rózsafüzért, szeretik a szenteket. Az édesanya meghatottan mesél Carlóról, és fontosnak tartja, hogy a boldoggá avatása körüli események arra figyelmeztessenek mindenkit, hogy mindannyian az életszentségre kaptunk meghívást. Carlo 11 éves korában maga is végzett hitoktatást a plébánián, készített egy internetes felhívást, hogy önkéntese-

ket toborozzon a jezsuiták szolgálatához, kiállítását rendezett az eucharisztikus csodákból, elindította a „jóság lavináját”; sok megtérést ébresztett maga körül. Most pedig egész Olaszországból zárandokolnak a sírjához, fiatalok, idősek. Letérdelnek, imádkoznak, és mindenki mosolyogva távozik a farmeros fiú, korunk új szentje sírjától. Sokan már most az internet vé-

dőszentjeként emlegetik. A családhoz naponta e-zérel érkeznek az e-mailek, több száz fiatal mondja el, hogy Carlo Acutis példáját követve elkezdtek közeledni a hithez, szentmisére járni.

Sorrentino püspök a koporsó megnyitásakor így emlékezett Carlóra: „Korunk gyermeke. Az internetes világ fiatalja, példa az életszentségre a digitális korban, ahogyan Ferenc pápa bemutatta őt az egész világ fiataljaihoz szóló levelében. A számítógép által – a csodákat bemutató

kiállításával – indult el a világ útjain, ahogyan Jézus első tanítványai, hogy elvigye a szívekbe és a házakba az igazi béke hírért, amely oltja az emberi szívben lakó szomjúságot a végtelenség után. Azoknak a fiataloknak a szomját, akik valóban eredetileg akarnak élni, nem pedig múló divatok fénymásolataiként.”

A püspök kihirdette azt is, hogy Carlo Acutis emlékére étkezdet nyitnak a szegények számára nem messze a kápolnától, ahol kihelyezték a testét, és minden évben támogatnak egy-egy projektet a harmadik világban, amelynek keretében segítséget nyújtanak a szolidáris gazdaság feltételeinek megteremtéséhez.

Légy Te is egy eredeti szent, aki még hiányzik a Mindenszentekből!

Albert atya

(Forrás: Avvenire, Magyar Kurír. Fordította: Thullner Zsuzsanna)

Zenés imaóra Mária tiszteletére Vértestolnán

Októberben Szűz Máriát, Égi Édesanyánkat ünnepeljük. Ennek alkalmából a Vértestolnai Szent Antal Kórus a

határban lévő Mária-kápolnánál imádsággal és énekekkel köszöntötte a Szűz Anyánkat.

Lelki konditerem a Tatai Szent Imre Plébánián

Egész életünknek egyetlen útiránya van, ez pedig az egyre tisztult lélek eljutása Istenhez. Fizikai testünk tisztogatására, erősítésére milyen sok időt, energiát, figyelmet szentelünk. És a lelkünk? Tudjuk, hogy az ember nem csak test, hanem lélek is. Akkor tisztogassuk, erősítsük azt is ugyanolyan gondossággal! Ehhez nyújt elméleti és gyakorlati segítséget Albert atya minden hétfőn, az esti szentmise után 18.30 órakor kezdődő, „Lelkiéleti hittan” elnevezésű lelki konditeremben.

Letette az esküt az új PTT

Megyéspüspök úr év eleji rendelkezésének értelmében megválasztottuk az új Plébániai Tanácsadó Testületet, mely szeptember 17-én ünnepi szentmise keretében tette le esküjét. A szentmise elején Albert atya megköszönte Harmath József leköszönő alelnök évtizedes munkáját, majd átadta Veres András püspök úr méltató levelét és az egyházközség ajándékait. Ezt követően került sor az új testület fogadalomtételére. A PTT feladata segíteni a plébános munkáját, a jó gazda gondosságával felügyelni és gondozni az egyházi tulajdonban levő ingatlanokat, értékeket, valamint szervezni az egyházközség hitéletét. A testület megbízatása öt évre szól.

PTT tagjai: Kovács Csaba Albert plébános, Varga Gábor segédlelkész, Magó Ottó diakónus, Kontra Attila hitoktató, Dr. Dúcz András, Dr. Fenyvesi Olivér, Futó Péter, Füles János ifj., Gajó Péter, Gulya Kinga, Jánoska Tibor, Kapusy Péter, Michl István, Németh Attila, Pauer-né Csaba Judit, Dr. Szabó Gábor, Szabó Gyula ifj., Tene Gábor, Toplak Tamás, Treuer Sebestyén

PTT tagok egyházközségeinkben

Megyéspüspök úr rendelkezése alapján mindegyik egyházközségünkben meg-

újult a Plébániai Tanácsadó Testület. Imádkozzunk, hogy munkájukat Isten segítségével valóban egyházközségeik javára tudják fordítani!

Hivatalból tag: Kovács Csaba Albert plébános; Varga Gábor káplán
Agostyán: Eck Miklósné, Fohner Zsolt, Körmendi Miklósné, Schlepp Irén, Szabó Csaba, Dr. Walcz Erzsébet, Dalmadi Miklós;

Baj: Várszeginé Tromposch Judit hitoktató, Hartmann Csaba, Ízing Jenő ifj., Kiss Szilárd, Kovács Gábor, Kuzma György ifj., Nikits Péter, Pentz Imre, Sever József, Szmodis István, Elek Gábor ifj., Luigitschné Szand Nikolett, Várszegi Péter;

Dunaalmás: Lévai István, Mezeiné Kálmán Klaudia, Répáskyné N. Mária, Szuly László, Ulicsák Sándor, Thurányi Dénes;

Neszmély: Bélai Lajos, Göbölös Pál, Hatala László, Schmidt Mária, Szegváriné Schmidt Ilona, Várnagy István

Vértestolna: Eipl Norbert Antal, Harmados Oszkár, Hartai Zsolt, Joóné Uttó Andrea, Niederecker György, Piffné Árendás Gabriella, Schneider Hajnalka, Schneider Csilla, Schweiger Mariann, Zanati Zsófia;

-csj-

Búcsúzunk

A gyászoló Családtagok, valamint egyházközségeink nevében szomorú szívvel, de a feltámadás vigaszt adó hitében tudatom, hogy

KORNÉLI TIBOR

egyházközségünk kántora 81 éves korában váratlanul elhunyt. Tibi bácsi hosszú évtizedeken keresztül látta el az egyházzenei szolgálatot és kísérte orgonán a liturgikus eseményeket. Hamvasztás utáni búcsúztatására ünnepélyes gyásmise keretében október 26-án került sor a Kapucinus templomban, majd hamvait az Almási úti temetőben helyeztük végső nyugalomra.

Requiescat in Pacem!

Albert atya

Szent Imre Alapítvány

Egyházközségünk alapítványa, a Tatai Szent Imre Közhasznú Alapítvány 2019-ben támogatta a Tatai Kapucinus Plébánia ifjúsági táborát, a Plébánia és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Tatai Csoport hittantáborát, az Öveges József tatai cserkészcsapatot, MMSZ Közép-dunántúli Régió ifjúsági programját, és a Tatai Kapucinus Egyházközség ministránsainak év végi jutalmazását összesen 343.213 Ft értékben.

Tata Város pályázatán az Alapítvány további 250.000 Ft-ot nyert a nyári táborra. Ezúton köszönjük az 1%-os felajánlásokat, és az egyéni adományokat!

Kérjük, a következő évben is támogassák adójuk 1%-ának felajánlásával, vagy egyéni adományokkal a Szent Imre Alapítványt!

Füles János

Lelkiéleti iránytű – Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata a gyónásról

Albert atya szeptember 7-10. között a gyónásról tartott lelkigyakorlatot Leányfalun, a lelkigyakorlatos házban.

Az elhangzottakból a teljesség igénye nélkül az alábbi gondolatokat ajánljuk elmélkedésre. Csak menyegzős köntösben, megtisztulva léphetünk az Úr színe elé. Ha ez a megtisztulás itt a földön nem sikerül, akkor a tisztítóhelyen folytatódik mindaddig, amíg hófehér köntösben nem állunk Isten színe előtt. Egész életünknek egyetlen útiránya van, ez pedig az egyre tisztult lélek eljutása Istenhez. Ehhez a tisztulási folyamathoz adott Albert atya mély lelki útmutatót, a gyakorlatban is hasznosítható ismereteket. Fizikai testünk tisztogatására milyen sok időt, energiát, figyelmet szentelünk. És a lelkünk? Tudjuk, hogy az ember nem csak test, hanem lélek is. Akkor azt miért nem tisztítgatjuk, „csinosítgatjuk” ugyanolyan gondossággal? A léleknek négyféle tisztulása van: az aktív tisztulás, amely ahhoz hasonlítható, mintha gyökérkefével sikálnánk magunkat. Ez nem alapos, hiszen nagyon vigyázunk arra, hogy ne fájjon. A passzív tisztulás, amikor Isten veszi kezébe a gyökérkefét (betegség, vírushelyzet, stb.). Ez alapos, ám igen fájdalmas tisztulás. A harmadik a gyónás, amelyet az Anyaszentegyház ad számunkra. Szentség, amelyben az élő Istennel találkozunk. Átala Isten megbocsátó szeretetét és egyéb segítő kegyelmeket is kapunk. Mennyire használjuk föl ezt a legalaposabb, ugyanakkor leggyengédebb tisztulási „lehetőséget”?

Lelkünk tisztulásának negyedik módja a tisztítóhely, ami passzív, ahol már nincs a kezünkben eszköz.

A gyónást nem lehet elválasztani a lelki élet egyéb dolgaitól. Mindig tudni kell, hogy mi történik bennünk. Mindenekelőtt be kell magunkat irányozni Isten felé. Tudatos döntéssel kell ezt felvállalni, együtt kell működnünk az isteni kegyellel. Ehhez alapos „anyagismeretre” van szükség. Ismernünk kell magunkat, a bűnt, a gyónást, a gonosz természetét. Gyökeres kezelésre van szükségünk, a mélyre kell eveznünk. Testünket alá kell vetni a lelkünknek, és lelkünket a Szentléleknek. Hogyan tudjuk magunkat beirányozni Isten felé? Mindenekelőtt Jézus Krisztus által, aki egyedüli közvetítő Isten és ember között, aki azért tesztelt meg, hogy emberségünket fölvigye Istenhez. Figyeljük Őt emberségében, figyeljük, ahogy ellenállt a kísértésnek. Figyeljük Őt, kérjük Őt. Aztán azáltal tudjuk magunkat beirányozni, hogy a hit által megvilágított értelmünkkel kezdjük el megérteni a lelki életünket. Engedjük, hogy emlékezetünk megtisztításával Isten megtanítsa nekünk, hogy miben reménykedjünk. Engedjük, hogy Isten az Ő szeretetével megtisztítsa akaratunkat. Nyissuk meg szívünket, lelkünket Isten felé. Rajtunk múlik, hogy kapuinkon, az öt érzékszervünkön keresztül mit engedünk be a lelkünkbe. Irányozzuk be magunkat feléje bizalommal és vágyódással! Imádsággal. Aki nem imádkozik, az él ugyan, de mozgásképtelen. Legyünk

összeszedettek! Csodálkozzunk rá Isten végtelen kegyelmére! Azonosuljunk Jézussal, Jézus legyen a példaképünk! – „Té mit tennél a helyemben, Uram?” Hangolódjunk rá Isten akaratára! És végül, de nem utolsósorban Isten felé való beirányozódottságunkat legjobban a felebaráti szeretetben tudjuk megélni, hiszen Jézus, az Isten, minden emberrel azonosítja önmagát. Isten iránti szeretetem mércéje, hogy hogyan szeretem a másikat. Én magam csak töredékesen. Ha azonban ráhangolódok, és magamba fogadom Őt, a rendszeres gyónásban folyamatosan engedem, hogy tisztítson és átalakítson, akkor Ő maga lesz bennem a szeretet. Akkor megvan az irány!

És ne feledjük, hogy majdan mindannyian ítélet alá esünk (Mt 25,31). Ki a kárhozatra, ki az igaz életre. Hozzunk alapvető döntést Isten mellett! Határozzuk meg életünk irányát Isten felé! Ne válasszunk mást, és ne sántikáljunk kétfelé! Istenre mondott igenünk az Élet útja. Út a megtérés, a folyamatos megtérés felé. Isten folyamatosan mélyebb kapcsolatra hív. Hallgassunk rá, egyedül Ő tudja, mi a legjobb nekünk!

A lelki élet mélyebb ismeretére, a gyónás alaposabb megértésére vezette el a résztvevőket Albert atya ebben a négynapos lelkigyakorlatban. Hálásan köszönjük. Imádságos szeretettel ajánljuk minden kedves olvasónak a lelkigyakorlat teljes anyagát, amely a honlapunkon meghallgatható.

Pauerné Csaba Judit

Az enyéim vagytok

Elsőáldozás Vértestolnán

„Valahányszor ugyanis e kenyeret eszitek, és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.”- olvashatjuk Szent Pál apostolnak a Korintusiakhoz írt első levelének 11. fejezetéből. Szeptember 27-én 11:30 órakor megszólalt a csengő, és három kis elsőáldozó vonult be a templomba. Az utóbbi időben rájöttem, hogy az elsőáldozás nem csak egy szentség felvételét jelenti. Ez valaminek a kezdete is. Annak az útnak a kezdete, ahol elindulunk Jézus keresztfája felé. Amikor az ember kimegy áldozni, gondolnia kell arra, hogy ott találkozik iga-

zán a kereszten függő Krisztussal. Még belegendolni is csodálatos és egyben fájdalmas is az, hogy ott állunk a keresztfá előtt, miközben Jézus lenéz ránk. A szentmise a szülők áldásával kezdődött. A gyermekek megható éneke a szentmise végén nem is tehetne volna szebbé ezt a nagy ünnepet. Nagyon fontos, hogy ez a nap mindig is megmaradjon bennük, hogy több év múlva is emlékezzenek, mikor a templomba betérnek, hogy mit tettek le oda az oltárra: a szívüket. Annak a gyertyának, a lángja, amit begyújtottak, sokáig kell égnie, és ebben nagy

szerepe van az egyházközségnek. Az Eucharisztia első vétele jelenti azt, hogy Krisztus gyermekei vagyunk, csendesen odaajándékozunk magunkat Istennek, az Ő akarata szerint cselekszünk. Nem tudnám elmondani, hogy mi volt a legszebb perce a liturgiának, hiszen minden másodperc csodálatos volt. Nagyon köszönjük Albert atyának, aki levezényelte ezt az egészet, Schneider Csillának, iskolánk hitoktatójának, és legfőképpen Gábor atyának, aki megszervezte, és belefektette ebbe az energiáját!

Joó Viktória

Befogadó közösség

Vajon milyen érzés egy Istent kereső embernek betérnie a templomunkba? Mivel találkozik? Jézussal? Saját magával, gondolataival, lelkiismeretével? Egy zárt, bonyolult rítusokkal teli közösséggel? Közösséggel vagy emberekkel? Miközben belép, talán eszébe jutnak gyermekkorából halvány emlékek. Tömjénfüstös húsvétkok, gyertyák, mormolt imák... És én mint gyakorló hívő hogyan fogadom vajon a betérő keresőt? Kinézem-e, hogy nem tudja, mikor kell felállni, letérdelni? Egy mai fiataalt mi vonzhat a templomba? Ő is keresi a lelkit, a transzcendenst. Elér-e hozzá az evangélium? Eljut-e hozzá Jézus örömhíre, amelyet ránk bízott? Mt, 28,19. (Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére!) Nehéz versenyezni az áruházak neonfényes, vonzó világával. Nehéz versenyezni a telefonnal, a TV-vel, az internettel. Nehéz túlharogni ezt a sok-sok információt. De vajon kell-e és lehet-e? A fiatalok a felelősek vajon ezért a sokszínűségért, vagy inkább elszennvedői ennek a helyzetnek? Nagyanyáink még WC és víz nélküli lakásban nőttek fel, ahol telefon nem is volt. Ma már mindenkinek a

zsebében a világ.

A templomi közösségben is, ahogy a nagycsaládokban, a fiataloknak és az időseknek is helye van, be kell vonni őket. Mindenkinek **megvan** a szerepe, feladata és a kapcsolata egymással. Ezen gondolat mentén indult el a tatai vasárnap esti miséken az **ifjúsági ének- és zenekar**. Célja, hogy a fiataloknak közösséget teremtsen, ezáltal alkalmat és feladatot adjon a templom életében való részvételre. Mindezeket azért, hogy lehetőség legyen eljuttatni hozzájuk Jézus örömhírét. A misék után szeretetlakomával szeretnénk beszélgetésbe vonni a fiatalokat. Bálint atya kilépve a formalitásokból ezért mond erdei misét nekik, Albert atya ezért szervez sportnapot nekik, és a közösség is ezért ajánlott fel adományokat az egyházközségi bálón értük. A templomban pedig fogadjuk őket szeretettel és megértéssel! Sokszor érezhetjük, hogy a fiatalok szemtelenek, nehezen figyelnek oda, nincs kitartásuk... Fogadjuk megértéssel, mert nehéz nekik a virtuális világban felnőni, de övük lesz 30 év múlva a templomi közösség. Próbáljunk meg azon gondolkodni, hogy mit fogadnának szívesen a templomba térve, minek örül-

nének! Azért fontos ez, hogy **közöttünk** maradjanak. Hogy lehetőségük legyen találkozni Jézussal. Törékeny dolog ez, mert ha nem sikerül a befogadás, akkor egy életre rossz egyházképet lehet beégetni egy-egy fiatal agyába. Azon aztán nehéz lesz majd később dolgozni, leépíteni. Legyen a fiatalok felé az üzenetünk a befogadás, az öröm, a feladatbevonás és az Örömhír. Jézus örömhíre, hogy feltámadt, és ezzel minden ember bűnét megváltotta. Az enyémet és a fiatalokét is.

Mit tehetek az örömteli befogadás érdekében? (Ötletek a tatai vasárnap esti miséhez)

- Mosolyogva bekapcsolódom az énekekbe.
- Ha jól és szívesen sütök, akkor a mise utáni agapéra készítek finomságot a fiataloknak.
- Egy-egy **őszintén** és mosolyogva mondtam „köszönöm, ez szép volt” – sokat bátorítja a fiatalokat.
- Alkalmanként ott maradok a templom előtt, és bekapcsolódom a beszélgetésbe, ott vannak a szülők is, akikkel biztosan azonnal könnyű egy hullámhosszra kerülni.

-kp-

Viseld szíveden Egyházad sorsát

Catholic News Agency

Ferenc pápa szombaton elfogadta a közép-lengyelországi Kalisz püspök, Edward Janiak lemondását, aki ellen egy bántalmazási ügy eltussolása miatt nyomoznak. Az élelmiszer világnapja alkalmából közzétett videó üzenetében Ferenc pápa aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy rengeteg ételt dobnak el, miközben emberek továbbra is meghalnak az élelmiszerhiány miatt.

Joe Biden, a Demokrata Párt elnökjelöltje csütörtökön kijelentette, hogy a kisgyermeknek minden diszkrimináció nélkül meg kell engedni nemük megváltoztatását, amennyiben ők ezt így szeretnék.

A német érsekség hétfőn közölte, hogy a Fehér Rózsa náciellenes csoport tagjai boldoggá avatási ügyének megnyitására készül. Wili Graf felügyelte a mozgalom tagjainak toborzását, amely csoport erőszakmentes ellenállást folytatott a náci Németországban.

Olyan tagjai voltak mint Hans és Sophie Scholl, akiket Szent John Newman lelkiismereti írásai ihlettek.

Catholic Herald

Zarándokok ezrei gyűltek össze október 12-én, hétfő este a portugáliai Fatimában, a Nap csodája évfordulójának megünnepe-

lésekor, és imádkoztak a koronavírus megszűnéséért.

A holland kormány bejelentette, hogy lehetővé teszi a halálosan beteg, 1 és 12 év közötti gyermekek eutanáziáját.

Egy szemtanú szerint egy kolumbiai miszterionárius nővér, akit három évvel ezelőtt Maliban dzsihadisták raboltak el, állítólag még életben van.

*Összeállította és fordította:
Nagy Dániel*

Csak egy gondolat

Ha nem hagyjuk a szívünket elragadni, ha nem adjuk oda teljesen magunkat Istennek, ha nem nyúlunk ezerszer és túlcorduló marokkal a felkínált kegyelmek bőségtárába, akkor nem lesz mit szétszatanunk. Nem lesz mit aprópénzre váltanunk a hétköznapi életünkben. Nem lesz mit odaadnunk a szereteteinknek, a velünk kapcsolatba kerülőknek. Ha nem vagyunk szentmisén, ha nem imádjuk az Oltáriszentségben jelen lévő Úr Jézust, ha nem vesszük magunkhoz a szentségeket, a szentgyónást, a szentáldozást, vagyis ha nem vagyunk folyamatos kapcsolatban az Úrral, akkor mit akarunk odaadni a másoknak? Akkor miből merítkezünk, amikor szeretni akarunk?

Azt gondoljuk, hogy képesek vagyunk szeretni? Csalfa ábránd. Hiszen nem mi szeretünk, hanem Isten szeret bennünk és általunk. Annnyira, amennyire engedjük Őt magunkhoz. Egyedül, önmaguktól ez nem megy. Hiszen a szeretet Isten, vagyis Isten a szeretet. Ha szívünk

csendes imájában nem szólítjuk meg az egyedül szeretni tudót, a legjobb, a legcsodálatosabb barátunkat, Jézust, akkor hogyan tudnánk megszólítani úgy igazából, teljes mélységében embertársunkat? Akkor miből gondoljuk, hogy szeretünk, ha a szeretet forrásától messze vagyunk, ha nem engedjük Őt magunkhoz? És nem elég csak a vasárnapi szentmise, és a nagyobb ünnepek előtti szentgyónás. Nem lehet a szentáldozást elhagyni és soha, vagy alig találkozni Vele a szentségimádásban. Nem, nem lehet Megtehetnénk, hogy Vele legyünk, és mégis mást, vagy más valamit választunk? A folyamatos imádságban, a szentmisében, a szentségekben van Ő, az egyetlen, aki képes a szeretetre. Mi pedig csak Őálta, Őbenne és Ővele vagyunk képesek szeretni.

Jézus! Örök szeretet! Tárd ki szívünket, lelkünket! Tárj ki minket a Te végtelenségéd befogadására, hogy lángoló szereteted tüzeit továbbadva szerethessünk!

Cserkészek az őszi erdőben

Szokásos őszi, évnyitó programra gyülekeztünk a cserkészekkel szeptember végén, hogy meghallgassuk a szarvasbőgést a Gerece erdejében. Aggodalommal figyeltük az időjárásjelentést, amely esőt jelzett. Ennek ellenére nagyon sokan, ötvenen eljöttek, mivel sok cserkész elhívta barátját, barátnőjét, szomszédját, padtársát. Néhány szülő is társult hozzánk, akiknek hálásak vagyunk a fuvarozásért, cserébe bepillantást kaphattak a cserkész táborítüzek világába. Megérkezés után néhány ismerkedős játékot játszottunk, majd több részre szakadt a társaság. Néhányan fát gyűjtöttek, mások tüzet raktak, jelenetekkel készültek a táborítükre. Megint mások cserkészjátékokat játszottak (My litte pony, Varázsló-óriás-törpe). Közben lassan besötétedett, és megindultunk a völgybe a szarvasokat hallgatni. Legnagyobb meglepetésünkre szarvas helyett egy óriási farakodó dolgozott a sötétben akkora robajjal, hogy még a legszerelmesebb szarvasok is messze elkerültek a környéket. Sötétben, teljes csendben és lámpák nélkül indultunk útnak, hogy a hegyoldalból esetleg közelebb

kerülünk néhány állathoz. Nem sikerült sajnos. A táborítüzhöz a bátrabbak lámpa nélkül, a kisebbek zseblámpákkal indultak. Ezután egy nagyon boldog, örömteli és vicces táborítüzhöz vettünk részt. Történt ugyanis, hogy egy véletlen baleset folytán Harry Potter és Ron Weasley elérték a Roxfort Boszorkány- és Varázslóképző Szakiskolában. Különböző misztikus órákon vett részt a muglik hada. Varázsigék, játékok, baglyok repkedtek. A táborítüzhöz végén már csak a tűzoltás, betemetés és hazautazás következett. Sajnos a műúton néhány kocsit más irányba indult, de ez se volt akadály, hogy időre visszaérjünk a csapatotthonhoz. Hazafelé az eső elkezdett esni. Ezt megúsztuk.

Az évnyitó programunk mérlege:

Jó hangulat	☒
Közösség	☒
Szarvasok	☒
Jó idő	☒
Játékok	☒
Cserkésznek lenni jó	!!!

Tanúim vagytok

„Őrizz engem, mint szemed fényét, rejts el szárnyaid árnyékába” (Zsolt 17,8)

Egy éve még mindent máshogy képzelünk el. Máshogy vélekedtünk a jövőről, köztük a bérmlásról is. Október 4-én délután 3 órakor kezdődött a bérmlási beavató szertartás, amit rendhagyó módon, csak a közeli hozzátartozók részvételével tartottunk meg. Ebben az évben 18 fiatal vágyakozott megkapni a Szentlelket. Ebben a kritikus helyzetben a püspök atya felhatalmazást adott Albert atyának arra, hogy ő vezényelhesse le ezt a szent liturgiát. Mivel Mária hónap van, ezért különösen is jó volt ott lenni a templomban, kicsit elmélyedni, és lerakni a terheket. Albert atya a prédikációjában azt fejtette ki, hogy a most a szülőknek és nekik, papoknak egy kicsit most el kell engedniük minket, fiatalokat. De ez a fájdalom viszont, amit az elengedéskor éreznek, várakozásba torkollik, mint a tékozló fiú történetében. Az apuka elengedte a fiát, és várt, hogy mikor tér vissza. A fiataloknak a saját bőrükön kell megtapasztalniuk a világot, annak nehézségeit és örömeit. Ha viszont elesnek, vagy fájdalom éri a szívüket, az Úr mindig a karjaiba várja őket. „A templomba mindig visszavárunk benneteket” – fogalmazott Albert atya. Ez a bérmlás nem mehetett volna végbe felkészülés nélkül. Gábor atya hittan órái mindig felüdítettek minket. Ez nem csak a tanulásról szólt. Ez annál sokkal több volt. A prédikáció után a keresztségi fogadalmunkat újítottuk meg, majd térden állva imádkoztunk csendben, és vártuk a Szentlélek eljövételét. Itt eszembe jutott Teréz anyának egy nagyon jó feljegyzése: „Az utak mentén sokszor láthatjuk a villanyvezetéseket. Ha nem folyik bennük áram, nincs fény, nincs világosság. A vezetékek mi vagyunk – te és én! Az áram pedig Isten! Meg tudjuk tenni, hogy az áram átfolyjon rajtunk, és így fölragyogtassuk a világ Világosságát, aki Jézus – vagy megszakítjuk az áramkört, elutasítjuk, hogy így használjanak bennünket, ezzel engedjük, hogy a sötétség terjedjen szét.” A bérmlás az nem csak egy pillanat, egy

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

szertartás, hanem egy életen át elkísérő fény, akár érezzük néha, akár nem. Ebben a szentségben pontosabban felnőtté válunk. Na, de miért fontos ez? Ezzel az „átalakulással” felelősek leszünk magunkért, egymásért és az egyházi közösségünkért is. Albert atya krizmával kente meg a homlokunkat a Szentlélek ajándékának jeléül. A szentmise végén az atyák egy Újszövetséggel ajándékoztak meg minket. Én nagyon bízom benne, hogy ez a nap nem csak bennem, hanem a társaimban és mindenki másban is meg fog maradni. Gondoljunk pünkösöd napjára, mikor az apostolok szétszéledtek, és hirdetni kezdték az evangéliumot, legyen ez velünk is így; hogy ne csak egy dátum legyen ez az életünkben, hanem legyen A dátum. Nagyon szépen köszönjük Albert atyának a szentmise levezenylését, és természetesen Gábor atyának a felkészítést és a bérmlás lebonyolítását!

Joó Viktória

Idén is fűsági rorate mise

Rorate coeli de super... (harmatozzatok egek onnan felülről). A karácsonyra az ületek fényfűzrekkel és akciókkal készülnek, a katolikus egyház az adventnek (Úrjövetnek) nevezett időszak-kal készül. Ebben a négyhetes, kisbőjtnek is nevezett várakozó időszakban a katolikus hívek hagyományosan hajnali miséken imádkoznak Jézus eljöveteleig. A 6:00-kor kezdődő miséknek sajátos hangulatuk van a téli szürke hideg reggeleken. A várakozás, a magunkba fordulás, a csendesség a rohanó világunkban különösen fontos. Ezek a szentmisék egészen karácsony napjáig minden reggel lesznek. A tavalyi sikerre alapozva idén is a pénteki rorate miséken az ifjúságot várják a kapucinus templomba. A gyertyafényes misét zenés taizéi énekek teszik majd meghitté. A lelki útravaló után közös, vidám reggelivel indul a nap.

Szeretettel hívják a szervezők a testben vagy lélekben fiatalokat a tатаi kapucinus templomba december 4-án, 11-én és 18-án. (adventi péntekeken)

Akarsz egy életre szóló kaland részese lenni?

A cserkészek szeretettel várják fiatalok jelentkezését a cserkészcsapatba. Jelenlegi őrseink korosztálya alapján elsősorban 9-13 éves lányok és 10-15 éves fiúk jelentkezését várjuk. Érdeklődni: facebook.com/cserkesztata

Betlehemi békéláng

Idén is elhozzák a cserkészek a betlehemi békélángot Tatára.

1986 óta, advent kezdetén Betlehembben, a Születés Templomában ünnepélyesen meggyújtanak egy gyertyát, amelyet azután az Osztrák Cserkészszövetség, a légitársaság és az ORF segítségével Bécsbe szállítanak. Itt egy ökumenikus istentiszteleten veszik át az európai országok cserkészei, hogy elvigyék saját országaikba. A békéláng eljut Amerikába is, a szlovák cserkészek a Tátrai Lomnici csúcsra is elviszik. Tatára öt éve a cserkészek mindig elhozzák, így idén is. A láng a hosszabb utazáson egy szénrúdban izzik. Erről gyújtják meg a hordozható lámpásokat. Idén is a tатаi Kapucinus templomba kerül a békéláng, onnan bárki átveheti a békét jelképező lángot. A láng, így a béke is eljuthat minden jóakarátú emberhez. Ahogy a békét, úgy a lángot is őrizni kell, és embertől emberig kell átadnunk. A béke nem ismer határokat. Aki szeretne haza vinni családjához, szeretteihez, hozzon egy szélről védett mécsest, befőttesüveget!

Istenem, miért?

„Add meg nekem kegyelmedet, mely segít, hogy higgyek akkor is, ha nem érzek semmit, hogy tudjak, ha nem látok is, hogy megfogjam láthatatlan kezedet, és bízva várjam a reggelt!” (Ruth Harms-Calkin)

Nagyon sok olyan helyzet van az életben, amikor nem tudjuk, hogy miért kapjuk azt, amit kapunk. Talán erre a mostani járványhelyzet a legjobb példa. Ez a vírus is csak jött, és hirtelen egy hatalmas felfordulást csinált. A világnak részben le kellett állnia, sok ember életét veszítette, a személyes találkozások csökkentek, és még sorolhatnám tovább. Erre az emberek: „Hol vagy Istenem?”. Ebben a pár hónapban, vagy mondhatni egy évben rengeteg katasztrófáról olvastam/hallottam. Volt, hogy nem tudtam úgy felmenni az internetre, hogy ne olvastam volna egy természeti katasztrófáról vagy éppen gyilkosságról. Nem vesszük észre, hogy ez a világ nincsen jól, és ez szomorú. Részben azért is van ez, mert rengeteg elveszett ember van, és ezt mi sajnos nem vesszük észre, talán azért, mert nem vagyunk hajlandók vagy azért, mert egyszerűen nincs időnk. Ebben a járványhelyzetben fontos az összetartás. Nagyon sokat jelent az, ha van valaki melletted, akihez bármikor futhatsz, és nem érzed mellette azt, hogy túl sok lennél számára.

Ferenc pápa is erre akarja felhívni a figyelmet. Az Egyháznak nagyon össze kell most tartania! Sok mindent nem értünk. „Miért kaptam ezt a büntetést?” „Mivel érdemeltem ezt ki?” „Vajon Isten tényleg ezt akarja?” Talán az ember első reakciója az, hogy Isten biztos haragszik rá. Mondhatni nagyon könnyű szétválasztani az emberi haragot, az Isten „haragjától”. Az isteni harag szelíd, Ő apai szeretettel dorgál meg minket, mert fontosak vagyunk a számára. Ezt talán nem kell tovább magyaráznom. Sajnos az Úr fejébe és gondolataiba képtelenség belelátani, de érezni a helyes utat, amit Ő alakít ki számunkra, azt már könnyebb megfejtetni. Az út soha nem sima és egyenes, de Jézus kezét fogva meg sem érezzük azokat a rögöket, amik az utunkba kerülnek. Sokszor sajnos meggyőződésünk azt gondolni vagy hinni, hogy a másik élete tökéletes. Mindenkinnek vannak mélypontjai az életben. Csak vannak olyan időszakok, amikor a másíknak jobban bejön az élet, és ennek örülnünk kéne. Isten sokszor az elkövetett hibáink által akarja, hogy megta-

nuljuk a leckét. Olyan ez talán, mint egy elszárt felelés. Nem tanulsz és tudatlan vagy mindaddig, míg fel nem szólít a tanár, hogy feleljél, és egy rossz jeggyel méssz haza, de ezután minden órára késszül. Így van ez az üdvösség felé vezető úton is. Megbotlasz egyszer vagy kétszer, de a harmadikra már figyelsz a lábad elé, hogy el ne essél még egyszer ugyanabban a kavicsban. Ha olvassuk a Bibliát, akkor észrevehetjük, hogy Isten folyamatosan próbára tette az embereket; most mondhatnám Ábrahámot vagy Jóbót, a sor a végtelenségig tartana. Bár tudja, hogy milyenek vagyunk belül, hiszen Ő alkotott minket, de mégis látni akarja, hogy mi milyennek mutatjuk magunkat. Vajon ha elszomorodunk, képesek vagyunk-e először az Ő karjaiba futni ahelyett, hogy hangosan panaszkodnánk? Az utóbbi időben megtanultam, hogy a panaszkodással, az önsajnálattal nem megyek semmire. Senki ne értsen félre, itt nem azt mondom, hogy ne adjuk ki magunkból a fájdalmat, hiszen arra igenis szükség van, de azt ne az önsajnálát kísé-

retében tegyük. A terheink cipelése hozzá jár az utunkhoz. Például, ha kirándulni mész, ott is viselned kell a hátizsákod súlyát. A teher könnyítése néha elszalasztott lehetőséghez vezet. Phyllis Michael írja: „A kő, melyről azt hiszed, azért van ott, hogy elbotolj benne – lépcsőfok lehet. Ami szilárd falnak tűnik – talán egy

ismeretlen ajtó. Ami sárdarabnak látszik – valójában talán színarany. Járj tehát hitben, nem látásban, mert Isten nem tart vissza semmi jót tőled.” Isten nem rak ránk annyi terhet, amennyit ne bírának el, mert csak Ő tudja, hogy mi mennyit vagyunk képesek elviselni, mert Ő ismer minket a legjobban!:)

Ünnepélyes fogadalomtétel a tatai ferences világi rendi közösségben

Örömmel és hálátelt szívvel tudatjuk, hogy a Ferences Világi Rend Tatai Árpádházi Szent Erzsébet helyi közösségében, Nagyboldogasszony ünnepén Vas Mihály testvérünk egy évre szóló fogadalmat, Pauerné Csaba Judit és Pauer László testvéreink örökfogadalmat tettek. A szentmisét és a fogadalom szertartását a közösség lelki asszisztense, Sergio Tellan atya vezette. Jelenlétével megrisztelt bennünket a móri kapucinus házfőnök Fr. Szpisják Péter Pál atya, a budapesti kapucinus közösségből Fr. Jacobrafael atya, Edit nővér a Ferences Mária Miszionárius Nővérek közösségből, Dániel Imre régiós miniszterünk és testvéreink az esztergomi és a magyaralmási közösségekből. A világi ferencesek világban élő bűnbánókként, a rendhez való tartozással elkötelezik magukat Krisztus követésére Szent Ferenc példája nyomán. „A

Szentlélektől indítva, saját világi állapotukban akarják megvalósítani a szeretet tökéletességét...”, vagyis hivatásukat a világban élik meg, nem megvetve azt, hanem sokkal inkább megmutatva, hogy a világ, a társadalom az Istennel való találkozás és a megszentelődés helye is tud lenni egyazon időben. Szent X. Pius pápa (1853-1914), aki már egészen fiatalon a ferences harmadrend tagja és lelkes terjesztője volt, 1909-ben, amikor az Egyház Szent Ferenc rendje fennállásának a 700. évfordulóját ünnepelte, a következőket mondta: „A Harmadik Rend csodálatosan azért van, hogy a keresztényekben a jó erkölcsöt és az életszentséget előmozdítsa. Elmondhatjuk, ha Ferenc semmi mást nem tett volna, minthogy a Harmadik Rendjét megalapította, ezért az egyetlen művéért is méltó arra, hogy az Egyház legnagyobb jótevői közé soroljuk.”

Miserend

Agostyán Vasárnap: 11:30; Szerda: 16:00
Baj Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00
Dunaalmás Szombat: 16:30
Neszmély Szombat: 18:00; Csütörtök: 18:00
Tata-Kapucinus Vasárnap: 7:30, 8:45, 18:00 Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30); Csütörtök: 7:30; Péntek: 18:00; Szombat: 18:00
Vértestolna Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Vesperás

Szerdánként az esti szentmise előtt, 17:30-kor zsolozsmát imádkozunk.

Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap 17 órakor, szombaton 17:30 órakor, május és október hónapban minden nap a szentmise, illetve a vesperás előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-15

Szombat-vasárnap: 8-12

Tata, Stranszky u. 15.

PENNY mögötti üzletsor

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2020. december 7. Kérjük, kézírataikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kéziratokat nem őrünk meg, és nem küldünk vissza.

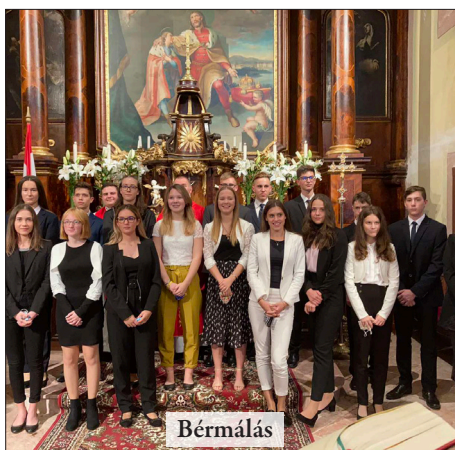
APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, neszmélyi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2020.11.01. - XXX. évf. 4. sz. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019 Megjelenik évente hatszor. • Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Tatai 722. sz. Öveges József cserkészcsapat

Letette az esküt az új PTT

Bérmálás

Elsőáldozás Vérttestolnán

Elsőáldozás Tatán

Milán atya 10 éves jubileumi miséje

Ünnepélyes fogadalomtétel a tatai ferences világi rendi közösségben

